

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО, СЪБОТА, 13 АПРИЛ 1968 г.

ГОДИНА XXV БРОЙ 45 (2392) ЦЕНА 2 ст.

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА
БКП, НА ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕ-
СТВЕНИЯ ФРОНТ
ВЕЛИКО ТЪРНОВО

ПРЕД ПЛЕНУМА НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП ПО НЯКОИ ОСНОВНИ ВЪПРОСИ НА ПОЛИТИЧЕСКАТА АГИТАЦИЯ ПАРЛИВИТЕ ВЪПРОСИ ДА СЕ РАЗЯСНЯВАТ СВОЕВРЕМЕННО

На съвещание на партийния актив в Ресен, състояло се на 11 април, бе обсъден докладът на Бюрото на Окръжния комитет на БКП пред предстоящия пленум по някои основни въпроси на политическата агитация. Докладът прочете другарят Христо Кожухаров — зав. отдел „Пропаганда и агитация“ при Окръжния комитет на БКП.

Интересни мисли се обмениха по въпроса за работата с младежта, участието ѝ в ма-

сово-политическите мероприятия. Секретарят на Общинския партийен комитет Иван Денев изтъкна, че политическата работа в района на общината не винаги е откликвала на главните въпроси, които трябва да се решават, че все още малко хора участвуват в политичес-

ката агитация. С еднодушие присъстващите отбелязаха, че повдигнатите в доклада въпроси и проектът за решение ще съдействуват за повишаване равнището на масово-политическата работа в Ресенската община.

Ат. ДИЧИНСКИ

Награди за доблестен труд

ПЪРВА НАГРАДА за производството на царевича — преходно червено знаме на Министерството на земеделието и ЦК на ДКМС, 300 лв., радиограмофон и една екскурзия в чужбина получава звеното за комплексна механизация на Марин Дяков от ТКЗС — Ресен и бригадата на Георги Велинов от ТКЗС — Ляковец. Марин Дяков се награждава и с „Народен орден на труда“ — сребърен.

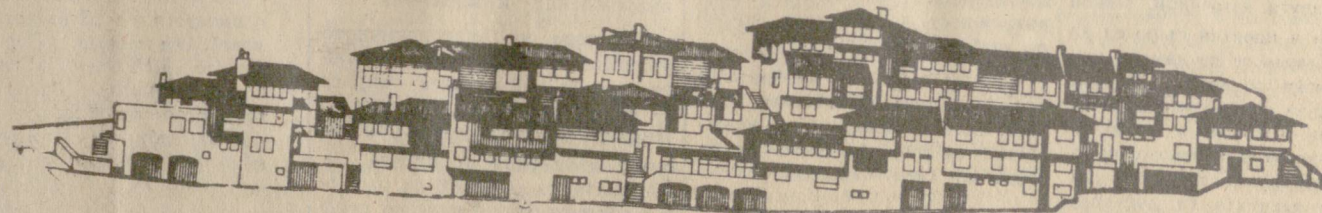
ВТОРА НАГРАДА — 200 лв., радиоприемник и една екскурзия в

чужбина получава младежкото звено на Петко Стамболов Липов от ТКЗС — Ресен, а звеноводът — „Народен орден на труда“ — бронзов.

Илия Петров Ахмаков, главен агроном на ТКЗС — Килифарово, за високи успехи в лозарството и пепиниерството получава „Народен орден на труда“ — златен.

С „Народен орден на труда“ — бронзов се награждават Венко Георгиев, младши-агроном, ръководител на бригада за ком-

плексна механизация в ТКЗС — Морава и Борис Личев, дояр, ДЗС — Свищов

Бъдещият квартал „Варуша“

● СМЕЛ ОПИТ ЗА ПРЕУСТРОЙСТВО НА СТАРИННАТА ЧАСТ

● ХАРАКТЕРНИЯТ СИЛУЕТ И ВЕЛИКО-ТЪРНОВСКАТА ТРАДИЦИЯ СЕ ЗАПАЗВАТ

● НОВА СОЦИОЛОГИЧЕСКА НАСОКА НА АРХИТЕКТУРАТА

Жилищният проблем в старата част на Велико Търново е много остър и решението му не търпи отлагане; повечето от жилищните сгради във възрожденската и следосвободителната част на града, строени набързо след земетресението през 1913 година и около Първата световна война, са притеснени, износени и съвсем неотговарящи на съвременните битови изисквания.

Архитектурният колектив към „Главпроект“ с ръководител засл. арх. Н. Николов, натоварен с цялостното архитектурно преустройство на града, вече изготви новия идеен градоустройствен план на старата част на Велико Търново, съобразен със специфичните исторически, терени и комуникационни изисквания на старата столица.

В рамките на новия градоустройствен план е и проектът за създаване на първия образцов квартал в района на Варуша като начало към постепенно цялостно преизграждане на стария град.

На мястото на сега съществуващите порутени сгради между улиците „Резервоарска“ и „Янаки Дончев“ в кратък срок може да бъде създаден жилищен квартал с ново съвременно съдържание и всички удобства за обитателите му, който органично да се свързва с околната типична великотърновска среда и да даде при това увеличение на площта на отделните жилища.

Част от сега съществуващите интересни сгради или паметници на културата ще се запазят, за да не се отчужди бъдещият квартал от останалия град. Тези сгради ще служат и като архитектурен мащаб, като преход към новото, за да се получи нов квартал, но във връзка със съществуващата традиция. В празните парцели и на местата на събори лите се или малочислени къщи ще се изградят групи от по две до три нови, без да се наруши характерния силует на тази градска част с неговата мозайка от натрупани една над друга сгради. Външно архитектурно те ще останат като отделни, допирни една до друга постройки, а планирано едновременно и рационално ще позволят предвидяното на всички съвременни удобства в отделните жилища. Чрез органична връзка между старото и новото ще се сложи край на сегашното състояние, което не е на висотата на модерния начин на живот, а в същото време ще се продължи традицията на великотърновската архитектура. Плътен и обмислено планиран новите сгради може да позволи вметването на повече обитатели в преизгражданите по този начин квартали на стария град и да спре отливът към отдалечените от центъра нови жилищни блокове в покрайнините на Велико Търново.

Новият образцов квартал трябва да бъде не само архитектурно правилно решен, но и социологи-

чески на съвременна висота. През последните години в почти всички страни на света се забелязва опасната тенденция към отчуждаване на хората един от други. Развитието на техниката, дори и навлизането на телевизията в нашия бит създават условия живот и да се отчуждава от живота на съседа си. В най-напредналите страни вече сериозно се замислят за едно ново социологическо насочване на архитектурата, за сближаване на хората. А тази близост, тази взаимна зависимост, която по света изкуствено търсят да създадат, е в духа на нашите стари традиции и толкова близка до нашия бит!

До Освобождението и известно време след това у нас е съществувала „махалата“ като основна социологична градска битова единица. В нея хората са се чувствували близки и сигурни един до друг. Това единство и близост се е обуславяло от взаимна зависимостта на жителите на махалата, което особено за Велико Търново важи и до днес. В този стръмен град, с накацани една над друга къщи, доброто чувство на съседа и към него, е още по-важно, отколкото в град с раздалчени едно от друго жилища, където хората по-рядко се срещат и, освен това, нямат гордото чувство на принадлежност към своя град, както във Велико Търново.

Тази здрава традиция на добросъседска зависимост трябва да се запази и възроди и като се изхожда от основната единица — махалата, тя да се противопостави своевременно на опасните тенденции на отчуждение.

(Следва на 4 стр.)

ТОЗИ КОСТЕЛИВ ОРЕХ ...

- СРОКОВЕТЕ СЕ СКЪСЯВАТ ОТ СТРОИТЕЛИТЕ
- ШЕ БЪДАТ МОНТИРАНИ 80 СТАНА СЪС СОБСТВЕНИ СИЛИ
- НЕОБХОДИМА Е ПОМОЩТА НА ОБЕДИНЕНИЯТА

Месеци наред в ДИП „В. Мавриков“ — Велико Търново се извършва разширение на тъкачния цех. Всекидневно на този обект работят строители и монтажници. Червенят се зидове, надигаха ръст стоманобетонни греди и подпори. Инвестицията — колективът на текстилните — гледа с нескрита радост сравнително ритмичния ход на строително-монтажните работи и твърде много върба, че ще може да произвежда продукция от новите мощности месец преди пусковия срок.

Да! Продукция от новите производствени мощности ще има, ако не е този костелив орех —

ват да работят със същите темпове и досега. А по предвидените графици малко преди края на миналия месец старият трафопост трябваше да бъде преместен в новия, за да се открие фронт за работа на строителите.

Засега е трудно да се разграничат обективните и субективните причини. По договор инвентарът е трябвало до края на март да получи главното табло от производствения предприемач в Радомир. Въпреки няколкото кратки напомняния и посещения на място, въпросните е-табла и досега не са получени. Досегашната практика е показвала, че това не е единичен случай, когато договорът не се спазва своевременно от предприемача-производител. И това се знае от инвеститора. Необходимо е било ръководството на ДИП „В. Мавриков“ да вземе предварително енергични мерки, които потърсят съдействието на своите обединения.

Въпреки че вече се забавя демонтажното и монтирането на трафопостите, то все още не пречи на другите видове строително-монтажни работи. Но вероятно само след седмица или две, ако тези барieri не бъдат премахнати, строителите трябва да се прехвърлят на други обекти. Това нарушава изградения оборот на работата, забавя оборота на съоръженията и техниката, с които се работи — с една дума ефектът ще бъде много лош. В това време свой дял за сръчното приключване на разширението имат и бригади от Специализирания район във Велико Търново. Хубаво е отсегата да се вземат мерки, за да не се окажат втори костелив орех.

На срещата с ръководителите на новите и разширяващите се предприятия, със строители и др. в началото на февруари в Окръжния комитет на Партията, графичите за разширяването на ДИП „В. Мавриков“ бяха съкесени и се създадох реални условия да бъде завършено месец, дори и повече преди срока. Колективът е имал предвид това и е обещал да извърши монтажа на новите мощности със собствени сили, без помощта на монтажната организация. Ръководството на предприятието е преценило, че ако бъдат монтирани нови 80 стана 30 дни преди срока, ще могат да се произведат през годината най-малко 100 000 м платове, повече от предвидените по плана.

Трябва да се намерят сили и средства, за да бъде строен този костелив орех.

М. МАНОЛОВ
Снимка: авторът

Младежката строителна бригада на Божко Божков. Кратък отход и отново на работа.

ЧЕХОСЛОВАШКА ДЕЛЕГАЦИЯ В ОХРЪГА

Гостуващата у нас чехословашка селскостопанска делегация, водена от заместник-министъра на селското стопанство и прехраната в ЧССР доцент д-р Иржи Карлик и съпроводжана от заместник-министъра на земеделието у нас Страхил Кълев, на 11 т. м. беше в нашия окръг.

Преди обед тя има среща с ръководството на Окръжния кооперативен съюз, където присъстваха секретарят на Окръжния комитет на БКП Никола Кушев и първият заместник-председател на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов.

Председателят на Окръжния кооперативен съюз Стефан Петров запозна чехословашките другари със структурата на съюза, с взаимоотношенията с кооперативните стопанства, Окръжния народен съвет, Българска народна банка.

След творчески разговор делегацията посети някои забележителности на града. Следобед тя беше гост на ТКЗС „Октомврийска победа“ в с. Поликраище, където се запозна с организацията на работата и придобивките на кооператорите. Вечерта делегацията отпътува от окръга.

Дневни * Вести

ЛЕКЦИЯ по въпросите на съвременния антикомунизъм изнесе вчера пред великотърновски партийни актив проф. д-р Панайот Гиндев.

КЛОНЪТ на Съюза на икономистите във Велико Търново има на 11 април сбирка, на която говори проф. д-р Минко Русенов — главен редактор на в. „Икономически живот“ и за местния председател на Съюза на икономистите в България. Той разясни някои задачи във връзка с решението на Секретариата на ЦК на БКП за преминаване на досегашните дружества на икономистите в Съюз на икономистите в България.

ОБСЪЖДАНЕ на книгата „Чинарите зашумяха“ от Емил Коралов се състоя в петък в Свищов.

СЕДМИЦАТА на детската книга се открива днес в Свищов. За целта ще гостуват група писатели.

Край живописната улица „Гурко“

Решението да бъде организирана национална тематична изложба „Велико Търново през погледа на художника“ донесе много радост на българските художници. Погледите на редица майстори на четката и палитрата се обвърнаха към старинния и обновен град.

От няколко дни гости на града са членовете на първата група художници от столицата, които Съюзът на българските художници командирова. Между тях са известните български пейзажисти Константин Трингов и Владимир Мански, бележитата ни портретистка Вера Лукова и редица още български художници.

Неколцина от тях може да видите всеки ден по живопис-

ната улица „Гурко“, други ще срещнете, застанали зад триножия, по Света гора и Царевец. А пък трети са в музеи: там се запознават с епизоди от величното на Втората българска държава, които ще оживеят в техните платна. Някои от художниците са се ориентирали към пресъздаването на теми от Възраждането, от епичната борба на родния ни край по време на съпротивата, от зараждащото се социалистическо движение в България.

Предстои Съюзът на българските художници да даде нови творчески командировки на много по-голям брой свои членове от София и от редица градове на страната.

Не е ли дълга подготовката

— Ако не успеем да направим пет водохвъщания в района на Самоводене, където царевичата ще се отглеждат на висок агрофон, ще бъдем много затруднени в постигането на 900 кг от декар. Напоятелна система засега не може да ни осигури материал, въпреки че се работим с наши средства — разказа за перспективите на илвацията поливач сезон агрономката мелиорация Лилияна Георгиева. — Мислехме да изградим още една стъпена на помпената станция в Хотиница, тъй като с досега изградените канали не може да се използува пълният ѝ капацитет. Полустационарният поле, което следващата година ще правим в този район, ни кара да се откажем от намерението си.

Това са грижи повече в перспектива, защото в момента се налага да бъдат използвани всички възможности, за да стигне водата до 7000 дека есенници. И в това отношение спокойствието сякаш е най-точното определение за темпа на работата. Все още нещата са в периода на подготовката им.

— Заявката ни за вода от язовира има ред в понеделник. Тогава ще започнем истинското поливане.

Вече два дни кооператорите от Хотиница поливат гравитачно. Но докато в съседни стопанства се използва цялата техника, тук поливането сякаш трябва преска-

ча момента на подготовката. Възшност и заявката за водата можеше да се направи по-рано, и чакането на дъжда можеше да бъде по-кратко.

Главният агроном на стопанството Илия Маринов има друга грижа в тези дни — сеитбата. — Да чакаме дъжд, за да сеем, не можем. Вечера изпробвахме новата пневматична сеялка и днес бригадите в Самоводене започват.

Сметките са направени така, че сеитбата да завърши не по-късно от 28 април. Дори и в първомайското обещание на тракторно-полевите бригади е записано — за празника всички да бъдат засети. А сеитбата също няма да мине без трудности. Очакваната още една пневматична сеялка може и да не пристигне, ще се наложи да се сеят с квадратно-гнездовите, ще стане по-бавно. Тревога имз и поради недостатъчното количество амониева селитра.

В последна сметка, след като са спазени всички агротехнически изисквания при обработката на почвата, след като се използват правилно хербицидите и се хвърлят достатъчно тор от тези, които подготвят и извършват поливането, ще зависи главно — ще се получи ли от цялата площ на царевичата, а тя е 6500, по 720 кг средно от декар.

Н. РАДЕВА

Признателност към героите

ГОЛЯМО ТЪРЖЕСТВЕНО СЪБРАНИЕ

На 11 април вечерта в салона на читалище „Напредък“ в град Елена едва се побреха стотиците трудови хора, дошли за тържественото събрание по случай Международния ден на политатворниците, кондлагеристите и пострадалите от фашизма.

В деловия президиум бяха заели места майори на загинали борци за свобода, бивши политатворници, кондлагеристи, бойци против фашизма, партийни ръководители и други. Съвместен сред тях бе и председателят на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Д. Тужаров.

В своя доклад д-р Тужаров се спира обстойно на ония мрачни дни, в които хитлеристите вършеха чудовищни престъпления, говори за свикните жертви на българския народ в борбата с фашизма и капитализма, по някои въпроси на международното положение и икономическото развитие на окръга и Еленския район.

След събраниято беше проектиран българският игрален филм „Пленено ято“.

К. ВАСИЛЕВ

СРЕЩА НА БИВШИ ПОЛИТЗАТВОРНИЦИ И КОНДЛАГЕРИСТИ

„Хора, бдете да няма никога фашизъм“ — под този лозунг в Бяла черква във връзка с Международния ден на политатворниците и кондлагериста си дадоха другарска среща голям брой бивши политатворници, партийни кондлагеристи от селата на Павликениския край. Доклад за тежката и неравна борба на милионите борци против фашисткото илюкобесие прочете председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт във Велико Търново Тодор Попов.

След това бе гласувана протестна телеграма до Посолството на САЩ в София за спиране на престъпната война във Виетнам.

П. ИВАНОВ

ВЪЛНУВАЩ РАЗГОВОР

По покана на работническия колектив на ДИП „Деню Георгиев“ и читалище „Искра“ във Велико Търново на организираното обсъждане на книгата „В името на народа“ присъстваха и авторката — активната боркиня против фашизма и капитализма, народната партизанка Митка Гръбчева.

Доклад за книгата изнесе преподавателят във ВТИ „Братя Кирил и Методий“ Иван Трашлев.

Многобройните посетители зададоха въпроси на другарката Гръбчева и имаха един възбуден, сърдечен разговор с нея.

Група писатели и работници от ДИП „Д. Георгиев“ поднесоха червени карандаши в знак на признателност към боркинята.

М. МИРОВА

МОЯТА НАЙ-ГОЛЯМА РАДОСТ

Пропагандистка съм от три години. От две години съм ръководител на школа по марксизм-ленинизъм в с. Кесарево. Първата година изучавахме политическа икономика, а сега — основни марксистска философия.

Според мен за добрия успех във всяка работа на първо място трябва да има желание как то у пропагандиста, така и у слушателите. Въпреки че всички хора по природа са любознателни, трудно е да се съсредоточат в някоя непозната за тях наука, каквато е философията. Но с общи усилия сме постигнали известни успехи. За това трябва да се полагат не малко усилия. Още през миналите години, независимо че хората знаят сряда за учебен ден, предварително с техническия отговорник се срещаме с участниците и това става традиция. Досега не сме провалявали занятия. Безпричинните отсъствия са рядкост. С хората се познавам много добре и това ми дава възможност да споделям с тях мисли по начина на преподаване, по събеседването. Понякога самите участници ме насочват към въпроси да им давам яснота. Така и те, и аз се чувстваме свободни и не се стесняваме един от друг.

Когато завършим занятията, на другия ден започвам да се готвя за следващото. Първо прочитам от учебника темата и се запознавам с нея в общи линии. След това си правя подробен план, който после допълвам с бележки и в крайна сметка той добива формата на конспект. По някои въпроси чета допълнителна литература, ползвам свои бележки от слушания лекции по радиото и други източници. Някои дефиниции и понятия съпоставям с писане. Старая се да намери примери, близки до нашия живот. След такава предварителна подготовка за мен вече е лесно. В деня на занятията отново преглеждам всичко. Старая се да разказвам лекцията на достъпен език, за да се разбере по-добре. Предварително правя разчет на

времето, като някои лекции разкъсвам в зависимост от трудностите за възприемане.

Преди да започна беседата, запознавам слушателите с темата — какви основни въпроси ще разгледаме, какво са цели и изискуванията на лекцията. Плана на лекцията диктувам по време на преподаването, като към всеки въпрос казвам кое да си отбележат. Някои подготвят, определят и др. Това задържа вниманието им и създава по-голям интерес. Най-напред правя кратко обобщение на най-важното. Съобщавам им литературата, която да четат. Доволна съм от това, че участниците задават много въпроси. На тях обикновено отговарям веднага. След приключване на лекцията давам въпросите за събеседване. Събеседването провеждаме в отделно занимание. По някои въпроси се уточняваме предварително. За по-пълно усвояване на материала гледаме филми. За темите „Материя и форми на нейното съществуване“ и „Материя и съзнание“ ползвахме филмите „На прага на съзнанието“ и „В името на живота“. Те създадоха предпоставка за оживени коментари.

Трябва да кажа, че не всичко върви така лесно. Срещам много трудности при подготовката. Най-вече не ми стига времето. Зашто наред с работата ми като пропагандист имам и други обществени задължения. Но когато човек има желание, всичко се преодолява.

Имам и една препоръка. Пропагандистите не бива да се специализират в дадена дисциплина. Това ще им даде възможност да опознаят по-добре учебния материал.

Сега пред края на учебната година изпитвам най-голяма радост, когато виждам, че участниците са научили нещо, че са обогатили своя мироглед.

Елена ДАНЕВА
ръководител на школата

Патриотичното и воинското възпитание — на преден план

Патриотичното и воинското възпитание на нашата младеж и трудещите се винаги е било първостепенна задача. Сега, след публикуването на тезисите на др. Тодор Живков, след XI-я конгрес на Комсомола, този въпрос придоби още по-голяма актуалност.

На сесията на Общинския нареден съвет, посветена на тези проблеми, бе подчертано, че в общината досега не е вършила не малка работа по патриотичното възпитание. Партийният комитет, общоопанският профкомитет към ДЗС и Общинският комитет на Отечествения фронт са съставили подробен план за изясняване на подходящи беседи из историята на БНП и родните села. Тържествено са се отбелязвали забележителните дати — 23-годишнината от социалистическата революция у нас, 90-годишнината от Шингелската епопея и Освобождението на България.

Важно значение за патриотичното възпитание има и туристическата дейност. Много работници от ДЗС са посетили социалистическите обекти АТЗ — Стара Загора, Нефто-преработвателния комбинат — Бургас, содовия завод „Карл Маркс“, както и люлките на българщината — Рилския манастир, Храма-паметник в с. Шипка, къщите музеи на Ботев, Левски, Вазов и на други възрожденци и писатели.

Основата на патриотичното възпитание все пак се изгражда още от най-ранната възраст — в семейството и училището. Имайки предвид това, учителските колективи от селата в общината се стремят да засилват патриотичното чувство сред подрастващите. С тази цел те организират често екскурзии до забележителни места в нашия и други окръзи. Възбуждаща бе срещата на писателя Атанас Душков с пионерите и чавдарчетата в Церовия кория. Той разказа за героичното държане на децата-герои: Райчо Николов, братя Кокарешкови от с. Белица, учениците от Ястребино. Ползена беше и срещата-разговор с участниците в Отечествена война, Стойчо Михайлов, Благой Илиев и Никола Пърлев.

Задача на Общинския съвет е също така и воинското възпитание на младежта. Често се изнасят подготовителни беседи, организират се стрелковни и спортни състезания.

Все пак по патриотичното възпитание би могло да се направи още повече. В Церово-корийската община има немалко исторически имена и местности. Дълг на интелигенцията е да проучи още по-внимателно и задълбочено миналото на своя роден край и чрез вечери, посветени на него, да запознае населението с историческото минало.

Ал. БЪЧВАРОВ

МУЗИКА И РОДОЛЮБИЕ

... Преди много години бойните песни на Тирей раждаха победите на спартанската пехота — вдъхва ли смелост и увереност у воините. Вековете отминават, а музиката въздейства на върху воинското сърце все така силно и непресъхващо. Тя възбужда родолюбивото на бою, неговата готовност и безстрашие и в същото време — тъй силно то желание за мирен труд и творчество.

„Военните музиканти“, както дружески наричаме оркестрантите от духовния оркестър при ВВУ „Васил Левски“, наскоро имаха празник — премиерен концерт за 1968 г.

Отшумяха вече поздравленията и надрывните, ухватнах цветята, съпътстващи всяка сполучлива премиера. Но разстоянието, което ни отделяше от музикалното събитие, не променя

оценката; трезвостта, цялостното виждане не отнема нито дъх от аромата на този разкошен музикален букет! Може би доминантата в концертната на военния духов оркестър беше изкусното съчетание на високо професионално и прочувствено изпълнение с воинския боеви дух. Тук заслугата на диригента е неоспорима.

Наследник на първия български духов оркестър, създаден във Велико Търново непосредствено след Освобождението, колективът се ползува с любовта и уважението на гражданството. В неговия репертоар са включени пиеси, изискващи майсторско изпълнение и по-богат инструментален състав, за който 17-те музиканти са вече недостатъчни. Големият изкуство се прави с много багри и цветове! Диригентът е решил този проблем сполучливо — за гост-

солисти на концерта бяха поканени музиканти от представителния духов оркестър на БНА — София с диригент кап. Братанов, квартет „Армейска песен“, Мария Стефанова — артистка от Бургаската народна опера. Гостите и оркестърът са успели да се сработят и да постигнат прецизна чистота, хубав частичен и общ ансамбъл, верен усет и подход към характера на всяка отделна творба.

Най-ярко впечатление направи изпълнението на увертюрата към операта „Норма“ от В. Белини, „Арменска рапсодия“ от Мелик Сетян, арията на Лейла из трето действие на операта „Повици на бисери“ от Бизе, „Ситно хоро“ от Асен Карастоянов, сюитата от четири съветски военни песни в оркестрация и разработка на кап. Братанов, „Ракоци марш“ от Х. Берлиоз.

Отлично се представиха и солистите — ст. серж. Ни-

колай Христов — цугтромбон в „Край морето“ от Шуберт и старшина Иван Дамьянов в „Ноктурно за кларинет и духов оркестър“ от майор П. Магеров. Тяхното вярно свирене, постепенно и динамично изграждане на музикалните строфи и цялостните творби бяха възнаградени щедро от публиката.

Едно интересно и малко рисковано хрумване на новия диригент — ст. лейтенант Иван Денов, беше изпълнението на „Ситно хоро“ от Асен Карастоянов без диригент.

Сега оркестрантите подготвят втори концерт, който ще се състои през май. Ние очакваме нов музикален празник, който ще изпълни сърцата ни с възлине и възторг, със заслужена гордост от високото изпълнителско майсторство на военния духов оркестър, който ни поднася музика — близнало родолюбие!

Д. АЛЕКСАНДРОВА

С ОБИЧ, СЪС СЪРЦЕ

БЕШЕ преди осем години. Между многото афиши в Горна Оряховица надничаше и обявата на читалище „Напредък“, че се отквива драматична школа. Кан дадите за конкурса трябва да се подготвят със стихотворение и откъс от проза. Най-добрите сложиха началото на драматичната школа при читалището. Младият ръководител Атанас Бахчеванов и неговите възпитаници заедно търсеха най-прекия, най-правилния път към истинското изкуство. Понякога се лутаха, изживяваха болезнено неуспех. Но не се отчайваха. И скоро долетя първата творческа радост. Защото никога никога не забравяше, че трудът е основата на всичко. . .

Осем години изминаха от премиерата на „Звездното момиче“, но никога — Йорданка Дачева, Николай Спихиев, Стефка Текутова, Васил Костов, Божидар Елефтеров няма да забравят трепетните възлиния и началните крачки

върху обявата в ярка светлина на сцена. Още няколко сезона тази чудна пиеса-приказка разказваше все така непринудено за борбата между добрите и злите сили в света. И ви наги салонът на горнооряховското читалище беше пълен. Всеки състав по своему поднасяше постановката, затова тя никога не ставаше безинтересна.

„Неродена мома“, „Грамада“, „Щастие“, „Разузнавач 307“ — този репертоар никак не е малък за един колектив, като се има предвид, че той бе съставен от пионери и средношколци. Много пъти горнооряховчани отиваха на представлението с предубеждение за ирлата на младите артисти. Но излизаха от читалищния салон като техни приятели и почитатели.

А когато народният артист професор Владимир Трендафилов гледа „Халосникът“, той не се стърпя и още по време на представлението изрича ворецата си симпатия към

преподаващите тези непринудени образи. Особено му харесва масовите сцени. На срещата си с културните дейци от Горна Оряховица той даде компетентна оценка за постигнатото от самодейците:

— Когато влизаше групата от девойки в първо действие, имаше чувство, че гледам птици полет и чуруликането на пойки птички. Добре бяха изпипани масовите сцени пред чуждата, лозята. Повече не можех да се желяс.

Във ВТИЗ от години на ред се стремим да запознаем студентите с изработката на декорите, да усъвършенствуват познанията си по ермиморство и осветление, да минат през шивалнята. А тук аз видях малките артисти как изведнаж стават сценични работници. Завесата се спуска, а те вече прибират реквизити, оправят обеклото, грима. . . И което е най-хубаво — всеки си знае задълженията, няма суетене. За такава дисциплина могат да мечтаят ре-

дици професионални театри. . .

Но педагогът и артистът не се задоволява само с показването на хубавите страни от постановката. Той се срещна със състава на „Халосникът“ и даде обективна преценка. Галина Иванова още помни пълнотата на бащинска загриженост напътствията за образа на баба Тръпка. Седемнадесетгодишната девойка се беше ожвила в ролата си и това й помагаше да намери верния път, но тя трябва да изчисти последните следи от моминската първост в движението.

Наскоро след тази среща нова радост сподели тези, които така силно обичат изкуството. Градският комитет на Комсомола погледнаше над актьорите. Приети бяха още малко хора — ученици, работници, медицински сестри, служещи, учители, които сложиха началото на младежкия самодеен театър. Той откри своя първи сезон с героичната балада „Хора, додогоди сърцата ви бият, помнете!“, посветена на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция. За двадесет път се играе „Боряна“. Дълго няма да забравят жителите на Полски Тръмбеш, Асеново, Златарица, Джулюница кръшния смях на Ваня Стефанова в образа на Боряна, цъфналата, подкупваща, родена направо от сърцето усмивка; или пък големите тъжни очи на Николи на Терзиева, пресъздаваща Елиша.

Постигнали траен, хубав успех младите актьори мечтаят за нова постановка. Ата нас Бахчеванов е прочел вече доста пиеси и се е насочил към три: „Птиците летят по дъг“, „Да отворим прозореца“, „Чудесната тройка“.

За стогодишнината на родния град и на образцовото народно читалище „Напредък“ актьорите ще подготвят „Под изгоста“. А 25-ят рожден ден на Свободата ще посрещнат с драматична композиция, посветена на Партията.

Може би тези смели творчески планове ще претърпят промени. Времето ще покаже това. Но в едно няма съмнение: върху каквото и да започнат работа, амбициозните комсомолци ще постигнат успех. Гаранция са обичта и към театъра, ежедневният труд и дисциплина. Затова от сърце им желаем още по-големи творчески радости.

М. ШАЛАВЕРОВА

И УЧЕНИЦИТЕ ПОМАГАТ

В нашето село Пчелище ще бъде построена нова фурна. Още през тази пролет започна почистването на мястото, на което тя ще се издигне. За да ускорим строителството, ние, учениците-осмокласници от основното училище в селото и няколко средношколци, използвахме пролетната ваканция, за да помогнем според силите си.

Най-труднолюбиви бяха Иван Радев, Румяна Любенова, Цепка Каназирева, Стойчо Димитров и др. Стефка Пърлева

Стефка Ангелова е бригадир на свинефермата в с. Водолей едва втора година, но с общите усилия на групата жени, работещи във фермата, успява да превърне в печелеща.

С ИМЕТО НА ЖИВИТЕ

Името на Мария Костова Баждарова е малко познато на хората от Еленския край. Още от малка тя влиза в редовете на прогресивната младеж. В Елена завършва пети клас и продължава да се учи в Плевен и Варна. Прегърнала от сърце голямата идея за свобода, участва редовно в антифашистката борба в гр. Варна. В този черноморски град завършва девическа гимназия и търговска академия. На два пъти попада в затвора.

През 1943 година си идва в Елена. Заедно с Анка Кисьова и К. Кисьов изпълняват трудно партийно поръчение.

ЕЩЕТА багреше вече дърветата и тревите. Нещо и весело, и тъжно има в тези първи есенни дни. Небето беше ведро и дълбоко. По сивите каменни урви се носеха измъчваните гласове на орачите. В сухата земя рала та мъчно се забиваха. Весела владеше лениво води, провираше се между ракита-

ците и отнасяше по надолни-цето тревожната тишина на смутното време.

По шосето, което се виеше през запустелите ниви, се задвигваха две момичета. Те бяха забравени по селски. Бързаха. Лицата им, загубени от планинските ветрове, бяха опънати от напрежение и без покойство. Затупани зад дърветата на пътя, бързаха Мария Баждарова и Анка Кисьова. В Йовковци ги посрещна Кирил Кисьов. Малката каручка затрополи по тесния път на Боаза. За партизаните трябваше храна. Ръководство то на РМС и Партията в Елена натовариха тримата младежи да приготвят консерви

за партизанската чета. И те сега отиваха да свършат това.

Стигнаха пред малка, червенокава къщичка. Възбуждаше ги. Денят си отиваше. Оттам реката тръгнаха томните сенки на вечерта. Двете момичета се запретнаха и работата тръгна. Купчинката с готови консерви растеше. Унесени в работата, те забравиха да вечерят.

— Миче — обясно се по едно време Анка към другарката си, — вгн се стъпни. Да запазим газеничето?

— Да го запазим и едно вестичко да сложим на прозорчето за всеки случай. . .

Те знаеха, че през нощта ще дойдат партизаните, за да им предадат консервите. Паролатата им бе дадена от К. Кисьов. От тъмните пазви на планината една зловещ, тревожен глас, мина над колюбата и потъна в тъмнината. Двете се спогледаха. Викът се повтори. Тъмнината се раздвижи. . .

Нощта превалише. Те разгънаха овехтелите си палтенци на дървеното нарче, свиха

се една до друга и зачакаха да чуят паролатата. От време на време разговаряха, макар че стъпът се опитваше да ги надвие. Изведнаж вратата на малката колюба се отвори. Те се сепнаха. Някой тръгна на прсти към тяхната стая. Зпложиди ги черна мисъл. Не се чуваше ни глас, ни парола. Стъпките ту затихаха, ту отново се усилваха. „Пробавде ли сме!“ — казаха си те и за чакаха с отворени очи и светли от мъка лица черната фигура на предател. От смъртта не се плашеха. Стрелваха се от провал. През техните иморени очи заставаше трагичният край на една недоизживяна борба, на която се бяха обрекли.

Стъпките се стопиха. От малкото прозорче се мушна лъч на зората. Денят се ражидише. С треперещи ръце отвориха вратата. Нямаше никого. Лицата им се обобриха и светнаха. През нощта вятърът беше отворил вратата. Една селска котка им бе дошла на гости. Смихна им се стори и затова, когато погледнаха на добоинието, смехът им звънна — бодър смех на млади момичета.

Васил ТЪРСАНКОВ

ЗА НАРУШЕНИЯТА ПО Р. ДУНАВ

Една стара мъдрост гласи: „На комшията яйцето се вижда, да винаги по-голямо от своето“. Безспорно тази мисъл често пъти принуждава някои недобросъвестни хора да вършат различни нарушения на режима по ползуването на водите на р. Дунав. Нещо повече, те нарушават и границата ни с нашата северна съседка.

Несъмнено от такова чувство са се ръководили и жителите на Свищов Владимир Костов Стоянов и Тодор Стоянов Тодоров. Пренебрегвайки всякакви указания, изисквания и разпореждания за съблюдане и зачитане на териториалната цялост на социалистическа република Румъния, на 13 февруари т. г. те извършиха грубо нарушение на границата в района на км 552. Рано сутринта двамата риболовци без всякакви документи с гребна лодка, която не носи регистрационен номер, навлязват в териториалните води на Румъния, за да хванат дърво, носено от течение то. В стремежа си да не го изпуснат, те се озовават на 5—6 м задръжкат дървото, за което уж

са преминали в чужди води, започват улов на риба със серкме. След две-три хвърляния серкмето се закача в клоните на погледена във водата върба. Правейки опит да го откачат от клоните, те биват забелязани от патрула на румънския граничен наряд. За да не бъдат задържани, нарушителите направили опит да се изплъзнат. Но както повелява дългът, били са предупредени от румънските граничари, че при случай на неподчинение ще се упогребят оръжие. Видели се в безизходно положение, Стоянов и Тодоров се спират на около 30 м от румънския бряг и в 7.30 часа са задържани и предадени на съдебните власти.

Както при предишните случаи, така и сега, румънските гранични власти направиха съответното възражение, с което настояваха веднаж застават да се прекратят подобни прояви и своеволия, допускани от български граждани.

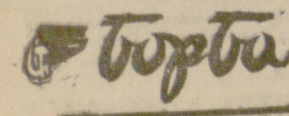
Възниква въпросът къде минава границата между Народна република България и Социалистическа република Румъния по р. Дунав. Поради това, че талвегът

често се мени и през един район минава близо до нашия бряг, а през други — близо до румънския, с румънските гранични органи е уточнено за граница да се счита средата на реката, а там, където има острови — лъщи или румънски — границата минава по средата на канала, образуван между островите и брега.

За граничен инцидент се счита всяка стрелба по границата и през границата по територията на другата страна, всяко нарушение на границата при разходка, спортуване, къпане, преместването на рибари и ловци в териториалните води на другата страна, издирването на плавателни съдове, рибарски и други принадиленности, попадане на територията на съответната страна и нежелателното преместване на границата.

Независимо че нашата северна граница е между два братски, дружески народа, всеки български или румънски гражданин е длъжен да изпълнява всички изисквания и условия за нарушаването й.

Ив. ИВАНОВ
началник на Контролно пропускателния пункт — Свищов

Икономическият анализ — важно средство в борбата за висока рентабилност

По-нататъшното конкретизиране на линията на Партията за преминаване от екстензивно към интензивно развитие на нашето народно стопанство намери отражение в неотдавна приетото от ЦК на БКП и Министерския съвет постановление за повишаване рентабилността на икономиката. В него се третира с нужната сериозност сегашното положение на икономиката ни, постановява се набелязване редица мероприятия за по-голяма ефективност от нея. Показани са пътищата и начините, по които отделните предприятия и кооперативни организации следва значително да повишат рентабилността на обществено-производството. За увеличаване ефективността на производството, наред с всички други проблеми, се издига и по-нов начин да се постави въпросът за икономически анализ и комплексните изследвания. Трябва да се въведат системи за комплексни изследвания и критичен анализ, които ще съдействуват за подобряване организацията на производството, труда и управлението.

Икономическият анализ не е само модел. Той не се върши за слушане, а за действие. Целта на анализа е да се установят причините за отклоненията от плана, да се намери начин да се постави въпросът за икономически анализ и комплексните изследвания. Трябва да се въведат системи за комплексни изследвания и критичен анализ, които ще съдействуват за подобряване организацията на производството, труда и управлението.

Въпреки това, което е видно, че технологията на производството на пшеницата е протекла правилно, вследствие на което преките материални разходи и средният добив от пшеницата са намалили себестойността с 0.980 лв. на 100 кг продукция.

От всичко това е видно, че технологията на производството на пшеницата е протекла правилно, вследствие на което преките материални разходи и средният добив от пшеницата са намалили себестойността с 0.980 лв. на 100 кг продукция.

Ние обаче не бива да се задоволяваме само с проучването на основните фактори, които спомагат, а трябва да пристъпим към анализ на самите отдели фактори. Трябва да проучим почвено-климатическите особености на пшеничния блок, за да се установи необходимостта от минерални торове, да се докаже възможността добива от сорта, който засяваме, да се проучат всички фактори, които обуславят себестойността на работата от машините, транспортните средства и други; да се анализират условията за обработката на зърното от комбайните до складовете. Да се поставят всички изводи на преценка и чак тогава да се отсъди положителната и отрицателната страна на производството на пшеница.

Нещо повече, при съставянето на производствените планове трябва да се разработват няколко варианта на технологията, да се обсъдят от широк актив специалисти и чак тогава да се установи кой от тях ще бъде най-ефективен.

Производството на зърнените култури засега е значително ефективно — ниска е себестойността на продукцията до прибирането. Доста много се увеличава обаче себестойността на зърнените култури при обработката на зърно по площните и прибирането в складовете. Ако проучването на себестойността на пшеницата се

разглежда общо, без обстойно да се анализира този елемент, до голяма степен ще се заблудим в нашата оценка. Следва основно да анализираме процесите по обработката на зърното по площните и складовете, да се потърси най-резултатният начин на този процес — да се внедри механизацията, която да намали рязкия труд. Само при такова положение можем да твърдим, че напълно сме проанализирали производствения процес, разкрили сме всички слабости на производството.

Още по-особен е въпросът за икономически анализ при създаването и покупката на основни средства. Не бива да се купува да търсим слаботе места в производството на пшеницата: слаба е механизацията на трудовите процеси, вследствие на което са се увеличили трудовите разходи. Обременен е общо производственият и административно-управленческият апарат, по която причина себестойността на пшеницата се увеличава от косвените материални и трудови разходи.

Ние обаче не бива да се задоволяваме само с проучването на основните фактори, които спомагат, а трябва да пристъпим към анализ на самите отдели фактори. Трябва да проучим почвено-климатическите особености на пшеничния блок, за да се установи необходимостта от минерални торове, да се докаже възможността добива от сорта, който засяваме, да се проучат всички фактори, които обуславят себестойността на работата от машините, транспортните средства и други; да се анализират условията за обработката на зърното от комбайните до складовете. Да се поставят всички изводи на преценка и чак тогава да се отсъди положителната и отрицателната страна на производството на пшеница.

Нещо повече, при съставянето на производствените планове трябва да се разработват няколко варианта на технологията, да се обсъдят от широк актив специалисти и чак тогава да се установи кой от тях ще бъде най-ефективен.

Производството на зърнените култури засега е значително ефективно — ниска е себестойността на продукцията до прибирането. Доста много се увеличава обаче себестойността на зърнените култури при обработката на зърно по площните и прибирането в складовете. Ако проучването на себестойността на пшеницата се

Стефан ПЕТРОВ

кандидат на икономическите науки, председател на Окръжния кооперативен съюз

ИЗ МАГАЗИННИТЕ НА ВЕЛИКО ТЪРНОВО

През последните години търговската мрежа в окръга значително се разшири. В градовете и селата отвориха врати модерни магазини. Стоити търговски работници израснаха като истински майстори в своята професия. Зад щандовете вече стоят хора с високо съзнание и дълг пред обществото.

Дали е така в магазините на Велико Търново, как се зареждат те, какви стоки липсват? Тези и други въпроси ни заведоха през седмицата по магазините на града.

Пролетното слънце е обяло витрините на магазин 22. Вътре е чисто, уютно, просторно. На щандовете са наредени обувки с различни цветове. Модели разпо

Стара жена приближава до щанда и пита за леки отворени обувки. Продавачката веднага ѝ подава един чифт и жената сяда да ги мери. „Но обувките са големи, нямате ли по-малък номер?“ „Не, нямате. По-големи нямат.“

Често може да се чуе в мага

вина, че големи номера има, но малки не. А щандистките са любезни и приветливи. Отговорничката Руска Лекова и колежките ѝ Цанка Христова и Розка Войкова искат да има всичко в склада — различни модели и цветове, с ниски и високи токове. Лека усмивка се плъзга по устните на жените. Те посрещат топло всеки човек.

Задружен колектив работи в магазин 22. Жените са приели условия и се борят за званieto за комунистически труд. В дневника на бригадата записват всичко, случило се през деня или седмицата, отбелязват различни инициативи. Плана за март — 38 000 лв. — изпълниха и чакат с нетърпение следващите месеци, защото те носят по-голямо напрежение и заедно с това по-голяма радост.

Вече сме пред магазин 18. Сградата е стара, площта на магазина е малка и няма възможност конфекцията да се подреди по-хубаво. Даже навътре в магазина е потъмно. Но това не пречи на колектива да работи добре.

По-лошо е другото — няма достатъчно артикули, подходящи за сезона. Договорилият количеств или не се изпълняват изцяло, или почти не се доставят. Бяхме неволни свидетели на неудобство то на щандистките, на това, колко пъти трябваше да кажат: „Няма.“ През този ден мъже, жени и млади момичета търсеха шушляци, якета, пролетни манти, тропикални костюмчета и други.

— Защо нямате всичко това, което се търси? — питаме учудено.

— Важно е стоките да се доставят преди сезона, а не след това — казва отговорничката Мария Стоянова. — Например мъжки балтони вместо да получаваме през декември, януари или през есента, се доставят чак през февруари или пролетта. Сега пък те ни тежи да покажем, да помогнем на клиента да си избере дреха и по цвят, и по големина, но...

А тук работи също добър колектив. Жените посрещат много

мило, вежливо всеки, подканят го да дойде утре или след седмица — тогава може би ще получите нова стока. Мария Стоянова е удостоена със значката „Отличник на Министерството на вътрешната търговия“. Тя и колежките ѝ Кина Челава и Елена Кънева са носителки на Паспорта на дружбата. Този ден жените се събираха да ги изпратят план за месец.

М. СТОЯНОВА

Много и важни задачи имат да решават търговските работници. В чест на 25-годишния юбилей на социалистическата революция в България и в отговор на призива на пловдивските трудеши се за предсрочно изпълнение на петлентката, колективите на ДТП „Нармаг“ — Велико Търново обещаха да изпълнят петлентката в края на август 1970 год. и да дадат надпланова продукция за 5 млн. лева. За да постигнат тези успехи, необходима е упорита работа.

М. СТОЯНОВА

Неспокойно ежедневиe

Ускоряният ритъм на работата в МТС — Велико Търново се долавя от непрекъснатия шум, от заотрязания говор на хората, от ръмженето на пренасящи машините детайли кран.

Пролетният сезон и тук изисква максимално напрежение.

Механизаторите Атанас Атанасов, Йордан Николов, Борис Романов, Никола Петров и Санд Саидов бяха наобиколили механика Марко Спасов. Той няма голяма трудова практика. Завършил е наскоро техникума по механизация и електрификация на селското стопанство. Но упоритостта и трудолюбието му донесоха и опит, и умение. Въпреки младостта си сега той е добър съветник и помощник на всеки механизатор.

С краткотрайното си посещение в Машинно-тракторната станция във Велико Търново ние разгърнахме само една страничка от онова голямо и богато и същевременно неспокойно ежедневиe на нейния усърден колектив.

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Думите му са верни и искрени. Почти всички работници от МТС са носители на трудови отличия и имат високо изпълнение на производствените си задачи.

Трактористът Тодор Илиев за вършавше ремонта на своята машина и подметна на шегата: — Разгеле, таман излизаме в полето. И на снимка на това от

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

Пенчо ШИШИМАНОВ
Асен СТАНИМИРОВ

ПРОЛЕТ В БУКОВЕЦ

На Буковец сега е пролет. Поляните са запалени от пожара на минзхарите. Младите лесовете неспокойно шумят — под кората пълят пролетни сокове. Шом полъхне развиерът, теменужките — тези срамежливи рожби на гората, и техните посестрими момичи те солзи и жълтият парички ще изпълнят гората с разноцветието и ухапването си. Птичешкият рой, рано-рано прелетял от юг, шета по клоните и търси места за гнездата си. Ще видиш и сърните как плахо пристъпват по мекия губер от опаднала ланска шума. Пак пролетната сила кара двете реки да тичат като палави деца от вир на вир. По бързеи те им играе живо сребро — черната балканска мряна не чака да цъфне глогът, а вече се радва на топлото време...

На Буковец! Оттам погледът обхваща целия релеф — от стражите на планината Острец и Сименоново до зобленения купен на чука над Балкански хармани. В бистрата далнина, тук-там замреже на от златистата паяжина на първата мараля, гънките на полето изглеждат едва загатнати. Но това е зрительна измама. Ако ги няма тези съвсем млади или вече двадесетгодишни гори, ще зейнат дълбоки урви и оскубани до голю поляни. Някога, когато острите брадви на балканджии те безогледно посичаха най-хубавите букани и дъбове, за да направят от тях наплати и спичи на колите (така бе ше тогава транспортът в този край, а и не само в него), тук навсякъде господари бяха пориците. Дори жилищавата овсена отбелязване да пусне корен в такава безплодна и суха като оенице земя. Реките още от май примираха в коритата си, изсушени от жегата

та и гъстото серкме на жабуняка. Чакаха едва бурните есенни дъждове да ги пробудят от летаргичната немош.

С установяването на народната власт се извърши обрат и в отношението на хората към гората. Първите залесители ни операции започнаха през 1917 г., когато учениците от Београдската прогимназия направили мотики и се упътиха към Палича усойна. Комсомолските дружества се надпреварваха кой повече гори ще създаде. Помогнаха и другите организации. Имаше години, когато по горските обекти работеха не по-малко от 500 души. Почти няма човек, който да не е дал живот поне на една фиданка. А някои са залесили цели гори. Дълго време Койка Павлева беше най-редовната работничка, при мер за всички. Стоян, Стойка и Христо Петков натрупаха стаж за пенсия от труда си по залесяването. Като споменем още Радка Георгиева и Стефана Калимерова, ще посочим едва стотна част от най-заслужилите в създаването на тези горски богатства.

Гордеем се сега с парка „Дъбравата“, където все още лежите борави едраждат като живи венец паметника на освоителите. За да радва всички това очите ни, най-голямата заслуга има дългогодишният надзорател Никола Карастоянов. Извършеното за двадесет години може да се измери по различни начини и най-вече като красота, за която още не е създадена единица мярка.

Ето затова гледката от Буковец радва душата. А не би имало тази красота, ако хората, които и днес, в първите пролетни дни са на обектите, не бяха положили толкова много усилия за създаването ѝ.

Недйо ПЕТРОВ

ЗАДАЧИТЕ — В СРОК И КАЧЕСТВЕНО

Сейтбата на ранните пролетници в ТКЗС — Овча могила завърши навреме. Приключи и сейтбата на слънчогледа на площ 3500 дка, на захарното цвекло — 3000 дка. Засети са и определените нови 700 дка люцерна. Засадени са и планираните 150 дка млади лозя, предимно от сорта „Кардинал“. С тях цялата площ достигна 2180 декара. Успоредно с това се ремонтира и телената конструкция на старите лозя.

Усилията в тези дни са насочени към две главни задачи — пръскането на есенниците с хербициди, където от 19 000 дка са третираны вече над 6000 дка и подготовката на площите и сейтбата на царевни дата.

Под зорките очи и работливите ръце на кантонерите своевременно се отстраняват всякакви вид пречки и опасности за движението на парната и слектрическата тяга по релсовите пътища. За да се обмени опит в поддържането на железопътните участъци и да се изяснят предстоящите задачи на труженниците от този сектор, неотдавна се състоя среща между кантонерите от Павликенския участък.

Участниците в срещата обобиха пешком железопътната ивица, която се намира между гарите Русалия и Лесчери. За поддържането ѝ се грижи групата с ръководител Йордан Димитров, която е и първенец в района на Павликенския участък. След обиколката началникът на участъка Йордан Петков говори за работата на кантонерите от началото на тази година до сега. Той разгледа подробно постиженията и слабостите, постигнати през този период. Като най-добре поддържани участъци бяха посочени тези на Петко Горанов, Стефан Курдов, Любен Иванов и др.

Петко Горанов от гара Ресен обяви съревнование на колегите си, като заяви, че до Първи май неговият участък ще бъде в още по-добро състояние.

Съревнованието беше прието от всички.

П. Иванов

ТПК „СЪЗНАНИЕ“ — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

търси

ПРАВОСПОСОБЕН ОГНЯР

Заплата по щата.

Постъпване веднага.

Електромонтажно управление — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

търси

ТОВАРАЧИ ЗА КАМИОНИ И ВОДАЧ ЗА ШАСИ.

Заплащане по сделно-разредната и повременна система.

За бекяри осигурени обществени.

Справка и подаване молби — Електромонтажно управление, Горна Оряховица, телефон 45-70.

ДИП „ВАСИЛ МАВРИКОВ“ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

търси

1. ОПИТНИ И НАЧИНАЩИ РАБОТНИЧКИ ЗА ПРЕДАЧКИ, ТЪКАЧКИ И БОБИНАРКИ.

2. СТРУГАРИ — VI, VII и VIII разред.

3. ОКРУЖЕНИСТ ОТ VI до VIII разред.

4. РАБОТНИЦИ ЗА ЗАДРУГАТА.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“, тел. 21-07, 21-36.

3-1

ПРОДАВАМ КЪЩА

Справка: адвокат Никола Сомов — Велико Търново

Строително промишлено предприятие — ГОРНА ОРЯХОВИЦА

продава

БАГЕР Е — 302 — употребяван.

Справка: телефон 53-83, началник автотранспорт.

2-2

ДЪРЖАВЕН ЗАВОД ЗА АВТОМАТИЧНИ ВЕЗНИ — ЛЯСКОВЕЦ

търси

Бояджии на метални изделия
Ученици за бояджии
Опакотвачи на готовата продукция
Автомонтьор от V до VIII разред
Технолози с висше или средно образование
Постъпване веднага
Справка „Личен състав“ — тел. 4-80-70.

3-3

Едни не поливат, други нехаят, а пък трети...

ОТДАВНА се стопиха снеговите и хич не помислиха, че някои селскостопански ръководители само на тях разчитат, само тях имаха предвид в медиоративно отношение. Позасъхна земята, за влага почна да роптае. И тъкмо сега му е майката да се поливат и ягоди, и люцерна, и пасища — ама во да откъде. Но не се обрънат даже около себе си част от председателите на стопанствата, че да видят — вода ще ги отнесе, а те скръстили ръце и очакват дъжд да падне. А толкова много речички имат в землищата си. И не само това — но и хубави помпени станции.

Не се стряскат хората и това си е. На свети Илия само разчитат, той да им полее посевите. Така е и в Кесарево, в Лясковец, в Обединение, в Джулюница. Да не изброявам и другите стопанства, които са тръгнали по този път. Те дано да се стреснат, че да не си видят имената в следващата „Стрела“.

ПО 900 КГ даревица тази есен трябва да приберем от декар от поливните площи. Но такъв добив без торове става ли? Сентбата на царевницата е в разгара си, а в Самоводене, в Ресен, в Камен, в Габрово и другите азотни торове няма. Търсят хората всеки ден отговорниците от „Химснаб“, а онези като че нехаят, ми се струва.

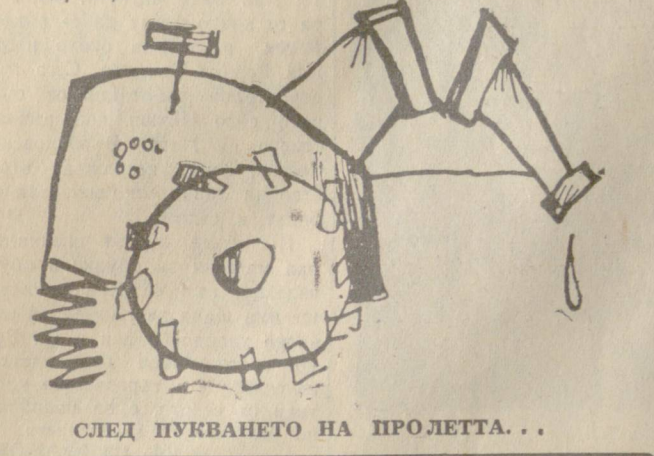
А ПЪК на всичкото отгоре горнопланинчани да вземат да забравят, че трябва да правят резитба на хубавите си прасковени насаждения. Дръвчетата вече забравиха, че са цъфтели, а ръководителите на стопанството си гледат рахата. Дано догоди на поне да не забравят, че прасковените дървета се нуждаят от резитба, преди да е настъпил цъфтежът...

МЕЛИОРАТОР

ДЕ ГО ЧУНАШ, ДЕ СЕ ПУКА

Време е за поливане. Отдавна за него се подготвиха в повечето стопанства на окръга. Има обаче и такива, в които все още ремонтът на техниката и съоръженията за напояване са неизправни.

Кар. Хр. ВЕЛЧЕВ

СЛЕД ПУКВАНЕТО НА ПРОЛЕТТА...

Първо заявка, после боб

ХУБАВО НЕЩО е Зобената чорба. А пък да ти се случи да ядеш боб, сварен в гърне — пръстите си да излязат. Та за такава вкус на чорбица ми е думата, за специалитета на ханчето при Боза в Еленския балкан.

Който е вкусил от тамония „боб в гърне“, цял живот няма да го забравя. И с право специалитетът постоянно се рекламира по вестниците, по списанията, пък и по радиото. Всичко хубаво, ама напоследък, през последните месеци, бобът го хвана липсата. Пристигнеш в ханчето с изострен апетит, селнеш и с нетърпение очакваш да ти поднесат от чудноватия специалитет. Чакаш, точиш зъби, преглъщаш. Срещу теб застава отговорникът на ханчето

Велчо Койчев и, сякаш предугади мислите ти, отсича: — Току-що свърших бобът, братче. Да ти донеса я сланичка, я пастърмица, я луканчица. Скъпичко, ама хубаво нещо. Защо ти е този простават боб.

Така е почти всеки ден — бобът свършил, няма боб. Пък и прав е бай ти Велчо, да ти кажа. С боб чорба план изпълнява ли се?

Тези дни пак се отбих в ханчето, дано този път да имам късмет и боб да си хапна. Заварих неколцина посетители. Дойдох и други. И всички — боб та боб искат. Че като се изпичи оня ми ти отговорник на ханчето, че като се развика: — Какъв боб търсите от мене, като не сте дали пред-

ния ден заявка? Къде дават така, без заявка. Пък и да бяхте се обадили, боб едва ли щяхте да ядете. Защо да го готвя, когато дървата си даже не може да изплати. Къде ми е сметката, като план имам да изпълнявам.

И така, драги любители на природата, запомнете добре: искате ли да посетите ханчето край Елена и да си хапнете от вкусния боб, варен в гърне, дайте заявките си зае временно на телефон 22-03, който се взема от пощата в Елена. На този телефон гърсете отговорника на ханчето Велчо Койчев. Помолете му се, както подобава, та дано да се смилат над вас и да ви приготвят от еленския специалитет.

ЧУМЕРНИК

— „Протест“ и „Силни по дух“ — 1 и 11 серия.
— ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — „Бяра над Азия“ и „Шведски крал“.
— ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — „Летящи ят диск“ и „Циганин“.
— ПОДСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Стоянов“ — „Убийствена остана след“ и „Ел Габко“.

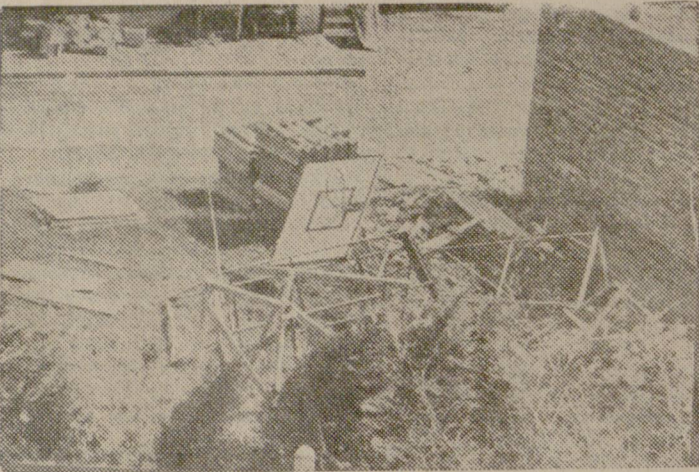
ТЕАТЪР

Държавният драматичен театър „Константин Кисимов“ ще представи: 16 април — Долина Оряховица — „Свекърва“.
17 април — Бяла черква — „Свекърва“.
18 април — Полски Тръмбеш — „Свекърва“.
19 април — Кесарево — „Свекърва“.
20 април — Церова кория — „Свекърва“.
21 април — Велико Търново — премиера на „Листострел“ от Аристофан.

КОНЦЕРТИ

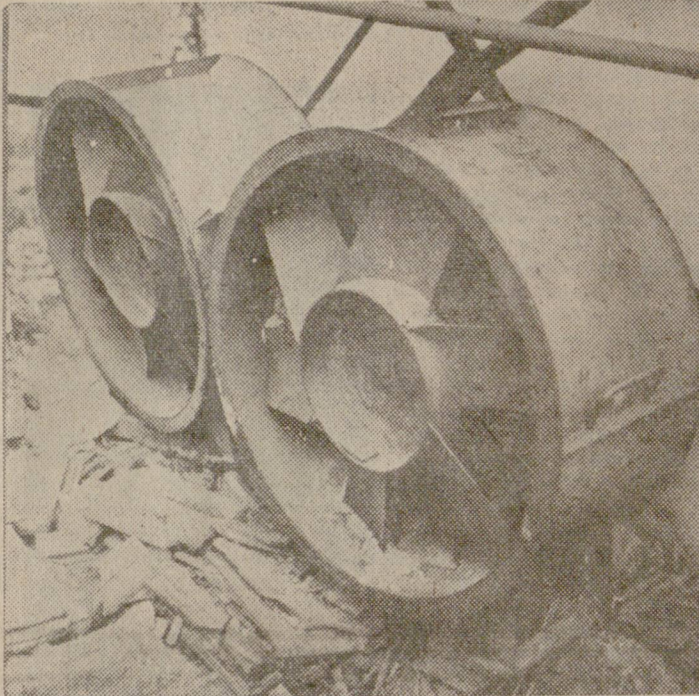
На 17 април в Камарния театър 202 — Велико Търново ще бъде изнесен вокален концерт на Ангелия Живкова. Смесеният художествен състав с ръководител Слави Дрumeв ще изнесе

ФОТО-РЕЗИЛЪТ НА СЕДМИЦАТА

НА СНИМКАТА виждате баскетБОЛНОТО игрище на Радиозавода във Велико Търново. За построяването му през 1965 година Окръжният съвет на БСФС подпомогна парично завода и образцовото игрище бе открито през 1966 година. Сега то е „закрито“ поради някакъв строеж и съоръженията му се въртят в безпорядък. Не беше ли редно, преди да се „закрие“, ръководство на завода, да поумна къде да премести игрището, че младежта в завода не ка да спортува.

Снимка: ФОТООЧЕВИДКОВ

Тук лежат и два вентилатора, които някога бяха доставени за цех „Покритие“. Не прилегнаха. Станаха излишни и вече една година стоят под капучиците на отдела на главния енергетик. Да кажем, че лежат, ще сгрешим. Велаж вече бяха пренавивани. Вложени бяха допълнително труд, материали. Идваха и клиентите от Габрово, поогледаха ги, но изглежда, че ще трябва да

чакат още годинка-две, та да влезат в сила разпоредбите в нормативните актове за прилагане на новата система. А може би и някои са си научили да ги поддържат тука, та като стане готова закритата спортна зала, дано влязат в работа.

Всичко гореизложено е пак в Радиозавода — Велико Търново

Апострофи

„Блага реч желязна вра та отвара“
(но ако имаш връзки с вратаря)
„Който се учи — той

ще сполучи“
(а който сполучи, после няма да се учи)

Иван СЕВЕРНЯШКИ

Шарени маниста

МРАВКАТА

Неграмотна, а колко работна.

ВЪЛК И ОВЦА

Най-напред я облиза, после я изгриза.

РАЙСКА ПТИЦА

Хранищата й се поднася, нито мърти, нито снася. На високо хвърка, пуши и конячещ кърка.

УВОЛНИХА ЛИСИЦАТА

Уволниха я не за игла,

а за губерка. И...

В МАГАЗИНА

Гледам как стринката брой стотинките, мърка си нещо: — Бръща ми грешно. Зад нея друга също се мръщи: — Абе, другарко, малко ми вършаш?

А продавачката недобролични, кара се... И играе, играе кантара

Д. БЕЛЧЕВА

СПОРТ • СПОРТ • СПОРТ

НАЦИОНАЛЕН ОТБОР НА КУБА-„ЕТЪР“ 4:3

Снощи в залата на физкультурния комплекс „Юнак“ във Велико Търново се състоя срещата между гостуващия в страната национален отбор на Куба по свободна борба и местния „Етър“. Приветствие от името на великотърновската общественост поднесе арх. Никола Сергеев, председател на градската секция по борба.

Първите две срещи донесоха един внушителен аванс за гостите. Опитният Мигел Тахин в категория до 52 кг, който е шампион в тази категория на последните Панамерикански игри, леко тушира младия М. Пюрданов (Е). С туш спечели срещата си с Ив. Костадинов (Е) и носителят на бронзов медал от тези игри Хорхе Рамос (Куба) — в категория до 57 кг (втора двойка). Б. Радлев убедително тушира Хорхе Рамос. Нов туш за гостите записа Фр. Рамос, който в категория до 63 кг надделя над Ив. Михов.

Във втората двойка в същата категория нашият борец Сл. Тодоров с активна игра победи по точки Орландо Ториса. След загуба на Хр. Бакърджиев в кат. до 70 кг по точки от Фр. Лебека в последната схватка великотърновецът Никола Енкин с явно превъзходство победи по точки (14:2) Силвия Мигел.

Срещата завърши с минимална победа на гостите — 4:3.

КАКВО ПОКАЗА ЗОНАЛНИЯТ ТУРНИР ПО СПОРТНА ГИМНАСТИКА

Отшумя и третият, последен ден на зоналния състезания по спортна гимнастика за юноши, девойки, пионери и пионерки. Във вторник край уредите застанаха девойките и юношите от III разред. Този ден най-вълнуващ бе двубоят за първото и второто място при юношите. С равни сили и възможности до последния момент бяха представителите отбори на „Локомотив“ (Русе) и на Велико търновски окръг. И когато съдните сбруваха точките, оказа се, че русенци са надделели само с една десета! И тъй: 1) „Локомотив“ (Русе) с 269.30 точки, 2) Велико търновски окръг с 269.20 точки...

Въпреки че отстъпихме първото място, нашите юноши ни зарадваха. Те бяха един хомогенен състав (по един състезател от Велико Търново и Павликени и четирима от Сливен), със завидна подготовка, съгласие, на под ръководството на треньора Стефан Ангелов. Участниците в нашия сборен отбор демонстрираха елементи от голяма трудност. Най-висока оценка те заслужиха на халки — в това отношение не изневериха на традицията в тези дисциплини да са винаги сред най-добрите. Добре се представиха те и на коня. Не може да се каже обаче, че в земното упражнение нашите млади гимнастици показаха докрай възможностите си. Това важи и за играта на успоредка. Тук именно дойде неочаквано ниска оценка и... русенци взеха преднина, която се оказа решителна в крайното класиране.

Сега е нужно много по-голямо внимание от страна на Окръжния съвет на БСФС за усъвършенстване подготвянето на отбора с оглед участие то му във финалите за първенство на Републиката (право на участие доби- хав първене пет в зоналното първенство). Ако правилно се готви, пред отбора се открива реална възможност да атакува челото, да се бори за класиране до трето място.

Ето и реда в класирането на останалите отбори: 3) „Черно море“ (Вн) с 268.50 т., 4) ЦСКА „Червено знаме“ (Сф) — 261.90. Следват Толбухински окръг с 251.90 и Габровски окръг с 246.40 т. В индивидуалното класиране първи е П. Иванов от ЦСКА (Сф) с 55.20 т. след И. Кокърлев (ВТ) и Сл. Тодоров (Рс) — и двамата с по 55.1 т. Ст. Атанасов (Рс) с 54.8. На петото и шесто място са двама представители от нашия окръжен отбор — Хр. Бакърджиев с 54.7 и Н. Пенчев с 54.6 точки.

Сякаш да не изневерим на едно не писано (а и съвсем непознато!) правило и този ден ние, като домакини, се задоволяваме само с едно участие. Сега пък отсъстваха наши преста вители при девойките! А вместо предвидените в регламента пет отбора от зоната за участие в републиканското първенство, класираха се само три: 1) „Академик“ (Вн) със 176.15 т., 2) Габровски окръг — 151.55 и 3) Врачански окръг — 134.70 точки. Първите трети места в индивидуалното класиране заеха състезатели от Варна, сред които блестяще победителята Р. Стрикова, събрала 37.50 точки.

Ал. ТОШЕВ

БЪДЕЩИЯТ КВАРТАЛ „ВАРУША“

(Продължение от 1 стр.)

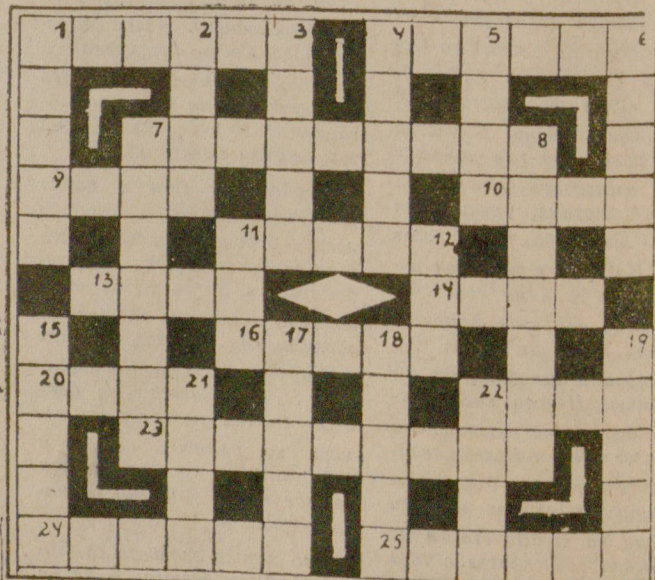
Сближаването на хората от бъдещия квартал може да се постигне чрез създаването и на общи комунални удобства. В образцовия квартал ще има общо парно отопление и топла вода, в общия двор с асфалти и пейки ще има малка детска площадка, на най-високото място ще се монтира една обединена телевизионна антена. Бункери за смет ще се предвидят към всяка група от къщи, а квартален магазин за продукти от първа необходимост ще бъде уреден в партера на една от съществуващите сгради.

Духът на общност и взаимна близост със съседите, характерен за нашите стари градски махали, ще бъде възроден и в кварталната клуб-селанка, център за общуване между кварталителите, снабдена с общ телевизор и с вестници, списания и забавни игри.

Към повечето от къщите, където теренът позволява, се предвиждат покрити топли гаражи за леки коли, а под терасата пред селанката може да бъде изграден общ гараж за повече от десет автомобили.

Ще отпадне грижата за доставка и пренос — най-често на ръка — на въглища и дърва за огрев. Дворовете ще се освободят от струпани дърва, сгуряч, смет, курнизи и бараки.

Арх. Емил ДИМЧЕВ

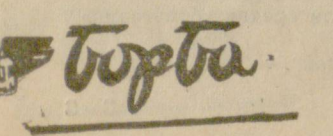
В минути на отдиш

ВОДОРАВНО: 1. Село във Велико търновски окръг, свързано със съпротивителното движение; 4. Второто име на изтъкнат български княжов, публицист, фолклорист и общественик, ролен във Велико Търново (1827—1895 г.); 9. Известен френски футболист; 10. Крепост; 11. Български седмичен сатиричен вестник, излизал във Велико Търново през 1879 г.; 13. Град в Румъния; 14. Герой на Омиръ; 16. Село край Дунав; 20. Азиатска сполуча; 22. Животински продукт; 23. Български национален революционер (1851—1876 г.); 24. Наркотично вещество; 25. Град в Италия.

ОТВЕСНО: 1. Наше курортно селище; 2. Малкото име на деятеля на революционното младежко и работническо движение в България (1922—1944 г.); 3. Българско литературно антологично списание, излизало през 1928—1932 г.; — редактор Ламар; 4. Немски поет (1797—1856 г.); 5. Новела

СПРАВОЧНИК

КИНО
От понеделник — 15 април до неделя включително — 21 април кина та в градовете на окръга ще прожектират:
ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Девети септември“ — „Чудният свят на братя Грим“ и „Снежната царица“; „Искра“ — „Чудният свят на братя Грим“;

Стр. 4, бр. 45, 13. IV. 1968 г.
Индекс 21301